

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 169.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288513632/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

gen der i tre uger og voldtager hende. Naturligvis har Tangkjer forudset dette forløb og i den forstand styrer hun det. Men han grüber ikke ind i det, det vil sige Helge handler her frit. Han er sin egen berre og ikke den afmægtige i skæbnemagtens hænder. Men i sin frihed blinder han sig yderligere til den tragiske skæbne han gav sig ind under i *Frodes Drapa*.

Det viser sig ved den handling han udfører: han hævner, det vil sige han gentager den handling hvormed han i sin tid bandt sig til sin skæbne. Men i denne gentagelse forvandler han samtidig sin handling, for det er kun som hævn den; er en gentagelse. I selve sin karakter er hans hævn over Oluf dybt forskellig fra hans hævndrab på Frode. For det første fordi det er en hævn for en krenkelse han selv har lidt, ikke en faderhævn. Og for det andet fordi der ikke i hans handling mod Oluf er noget som helst lige forhold mellem krenkelse og hævn. Hævnen over Frode var drab for drab. Men tilfællet med Oluf er en fornødrelse af hende som er helt ude af proportion med den smule hån hun har utsat ham for.

Derned forvandler han hvad der i *Frodes Drapa* endnu blot var hans skæbnesvange fejtagelse til egentlig skyld. Og derned er Helges historie blevet fort frem dertil hvor hans skyld bliver endelig, fordi den er blind og derfor kun kan sones med hans død. Det er dramaets højdepunkt og slutpunkt, og det fremstilles i direkte handling uden skjaldens formidlene mellenkomst, i form af tragedien *Yrsa*.

Her gentages nu forholdet mellem Tangkjer og personerne som i *Frodes Drapa*. Det vil sige forløbet er fortsat styret af Tangkjer, men det handles af personerne. Tangkjer optreder ganske vist i to samtalér, først med Oluf, siden med Helge. Men det gør hun kun for så at sige at skruue tiden de seksten år tilbage, som nødvendigvis må være gået for at Yrsa kan blive født og vokse op til kvinde. Det gør hun ved i samtalen med Oluf at minde hende om hendes ed, men især om hendes fornødrelse, og i samtalen med Helge at lade ham vide at hans hævn over Oluf er forløbet uden spor, som om den slet ikke var handt. Derefter forlader hun dramaet – for ganske vist får vi at vide at det er hende som fortæller Yrsa at hun har giftet sig med sin far, men det sker netop uden for scenen; og gan-